

la Cour: Jeg vil stemme for det Lovforslag, der ligger for, idet jeg anser det for bedre end det, der er kommet herop fra Folketinget. Men det tilfredsstiller mig langt fra i alle Retninger, og jeg tror ingenlunde, at det er bedre end den Lov, der eksisterer. Det maa være mig tilladt her ved 3die Behandling at fremsætte nogle Betragtninger, som egentlig havde hørt hjemme ved 1ste Behandling, men som jeg mener mig berettiget til at fremsætte nu ved denne 3die Behandling, idet denne vel for saa vidt kan betragtes som 1ste Behandling, som man jo ønsker, at Lovforslaget skal sendes i Fællesudvalg.

Om det nu ved 2den Behandling vedtagne Lovforslag skal jeg sige, at jeg tror, det er uheldigt, at man deri har forladt den Ordning, at der stemmes paa forskellig Maade i de forskellige Kommuner her i Landet. Bebyggelsesforholdene, Næringsforholdene, endelig ogsaa Skatteforholdene ere saa overordentlig forskellige, at der nok kunde være Grund til at have et forskelligt Valgsystem ved Kommunalvalgene. Dersom vi f. Eks. ville tage København, vil det jo ses, at Skatteudskrivningen her er i høj Grad forskellig fra den Skatteudskrivning, der finder Sted i de øvrige Kommuner. Der er f. Eks. ingen stigende Skala for Indkomstskatten, hvorimod vi ude i de øvrige Kommuner have indført en stigende Skala, en Skala, der er forskellig, eftersom Indtægterne flyde af den ene eller den anden Kilde. Endelig have vi vedtaget ved Lov, at Skatteprocenten kan forhøjes eller formindskes efter Kommuneraadets Skøn. Dernæst er Københavns Kommune ogsaa deri helt anderledes stillet end Landkommunerne, at den er i Stand til at opkræve, hvad man maa kalde en Accise eller en Forbrugsafgift af Beboerne f. Eks. af Elektricitet og Gas med flere Afgifter, som selvfølgelig komme til at ramme den mindre bemidlede lige saa føleligt som den mere bemidlede. Altsaa, Forholdene ere meget forskellige, og jeg tror derfor, at der havde været Grund til ogsaa at bevare Forskellen i Valgmaaden til de kommunale Repræsentationer i de forskellige Kommuner.

Dernæst er der saavel ved Regeringsforslaget som ved det her foreliggende forandrede Forslag givet Valgret til Kvinder. Jeg ved ikke, om der virkelig mellem Kvinderne føles en saa udbredt og stærk Trang til at faa kommunal Valgret; jeg ved ganske vist, at nogle Kvindeforeninger ere fremkomne med et Forlangende derom, men de tælle vist neppe noget overordent-

lig stort Antal Kvinder, og jeg tror ikke, at deres Ønsker deles af Majoriteten af Kvinderne her i Landet. Jeg skal yderligere sige, at hvis Kvinderne skulle have Valgret, mener jeg, at Regeringsforslaget, der giver Valgret til alle Kvinder, er bedre end det, som vi vedtog ved 2den Behandling, og som jeg nu vil stemme for, og hvori der kun gives Valgret til de ugifte Kvinder. Det ser jo lidt underligt ud, at en Kvinde skal have Valgret, før hun indtræder i Ægteskabet, men efter at være bleven gift mister hun den og genvinder den kun, hvis hun bliver Enke eller lever saa ufredeligt med Manden, at Skilsmisse bliver nødvendig. Skulle Kvinder overhovedet have Valgret, tror jeg, vi maa tage Konsekvensen og gennemføre Valgretten helt ud. Jeg ser imidlertid saaledes paa dette Spørgsmaal, at Samfundet egentlig bestaar af Familier, og indenfor dem er det Mandens Opgave at skaffe Indtægten til Familiens Underhold, medens det er Kvindens Opgave at danne Hjemmet. Jeg kan derfor ikke indse, at hun i Almindelighed skulde have den Opgave at deltage i det kommunale Styre. Jeg kan heller ikke tro, Mændene have været saa hensynsløse, at de ikke hidtil have iagttaget Kvindernes Tarv og Trang.

Man synes her i Salen at have villet slaa fast, at Folkestemningen er for den lige kommunale Valgret, og der er jo ingen Tvivl om, at dersom der ved Folkestemningen skal forstaaes Majoriteten af Folkets Stemmer, saa er Folkestemningen for denne Sag. Det er selvfølgelig, at naar man tilbyder den største Del af Befolkningen større Ret og Indflydelse, vil Majoriteten stemme derfor. Men en anden Sag er, hvorledes Forholdet stiller sig blandt dem, der have de store Skatter at svare; de maa jo lige saa godt have Ret til at blive adspurgt, om de ere villige til at afgive deres Magt til den store Mængde, der svarer en forholdsvis lille Skat. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) har udtalt, at Folkestemningen kræver Loven gennemført, og denne Folkestemning kunne vi ikke gaa imod; men det var dog nærmest Gaardmændenes Ret, det ærede Medlem vilde forsvare, og han mente, at han kunde faa klar Besked om, hvad Gaardmændene ville, ved at se paa Udfaldet af de stedfundne Folketingsvalg og af Valget af Landstingsvalgmænd. Men det er langt fra Tilfældet. Jeg har aldrig forstaaet, at han har kunnet nære den Illusion, at han virkelig paa den Maade skulde kunne faa et tro Billede af, hvad